Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26367
Copyright: Admont, Benediktinerstift

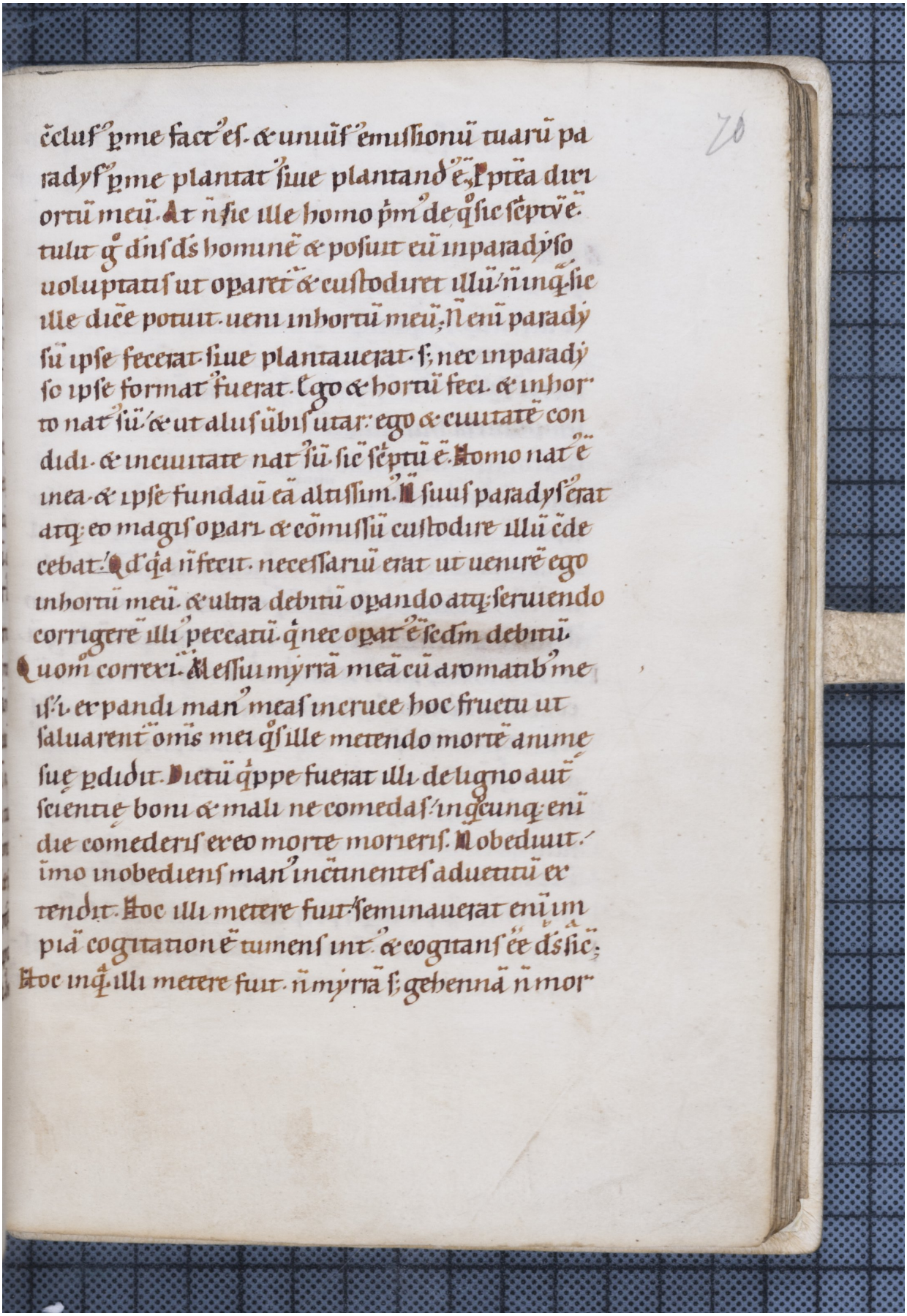

70

ĕcluſ p me facta eſt. & unuſquiſq; emiſſionũ tuarũ pa
radyſ p me plantat ſiue plantando ẽ, ꝓ ptẽa diri
ortũ meũ. At ñ ſic ille homo p̃m de q̃ ſic ſeptẽ ẽ.
tulit q̃ dñs ds hominẽ & poſuit eũ in paradyſo
uoluptatis ut operet & cuſtodiret illũ. ñ inq̃ ſic
ille dicẽ potuit. uenit in hortũ meũ, ñ enim paradyſ
ſũ ipſe fecerat ſiue plantauerat. ſ; nec in paradyſ
ſo ipſe formatus fuerat. Ego & hortũ feci. & in hor
to natus ſũ. & ut alius ũbis utar: ego & ciuitatẽ con
didi. & in ciuitate natus ſũ. ſic ſeptũ ẽ. Homo natus ẽ
in ea. & ipſe fundauit eã altiſſimũ. ñ ſuus paradyſus erat
atq; eo magis operari & cõmiſſũ cuſtodire illũ cẽde
cebat. Q d q̃ ñ fecit. neceſſariũ erat ut uenire ẽ ego
in hortũ meũ. & ultra debitũ operando atq; ſeruiendo
corrigere illi peccatũ. q̃ nec operatus ẽ ſecũdũ debitũ.
Quomodo correxi. Meſſui myrrã meã cũ aromatib; me
is. i. expandi manus meas in cruce hoc fructu ut
ſaluarentur omnes mei q̃s ille metendo morte anime
ſue pdidit. Dictũ q̃ppe fuerat illi de ligno autẽ
ſcientie boni & mali ne comedas. in q̃cunq; enim
die comederis ex eo morte morieris. ñ obediuit.
imo inobediens manus inclinentes aduersitũ ex
tendit. Hoc illi metere fuit. ſeminauerat enim im
piã cogitationẽ tumens int. & cogitans ee ds ſic;
Hoc inq̃ illi metere fuit. ñ myrrã ſ; gehennã ñ mor